

Wie gelooft, is ongelukkig

door Peter Lenssen

Onlangs was ik op een bijeenkomst waar gesproken werd over het verband tussen geluk en geloof. De organisatoren hadden me gevraagd om een column voor te lezen. U begrijpt dat ik me die kans niet liet ontnemen. Moet je geloven om gelukkig te zijn? Daar ging het om. Ik heb het op deze plek eerder gehad over het World Happiness Report, de geluksindex van de Verenigde Naties (waarin Nederland wordt gepresenteerd als een van de gelukkigste landen ter wereld) en mijn bedenkingen daarbij. Stel dat er toch enige waarheid schuilt in dat Report (ik ben in een milde bui vandaag) dan mag je gezien het feit dat gelovige inwoners van ons land nog net niet op de lijst van met uitsterven bedreigde diersoorten staan, concluderen dat er een tegengesteld, negatief verband moet zijn tussen geluk en geloof. Wie gelukkig wil zijn doet er goed aan het geloof af te zweren.

De afgelopen jaren zijn in ons land honderden kerken verbouwd tot grand-café, woonhuis, boekhandel, theater- en muziekpodium, bordeel en zelfs overdekt tuincentrum. Allemaal plekken waar mensen op de een of andere manier geluk ervaren. Liever een mooie theatervoorstelling, de weeïg rottende lucht van planten en bloemen, een cool drankje op een tot overdekt terras verbouwde kassel of een onder een rood baldakijn genoten orgasme, dan een kerkdienst waar in zweverige termen, volstrekt onbegrijpelijk, door een blanke man van gevorderde leeftijd uitleg wordt gegeven over Bijbelse kindermoorden, Goddelijke trio's of de natuurlijke onderdanigheid van de vrouw.

Al in mijn jonge, onnozele jaren kiemde bij mij het besef dat een verstandig mens God op één lijn plaatst met sprookjes als Doornroosje, Sneeuwitje en Klein Duimpje. Al duizenden jaren knuppelen geloofsprimaten andersdenkenden naar de eeuwige jachtvelden, omdat dwaze Godsverhaaltjes werden opgepompt tot lijvige boeken zoals het Oude en het Nieuwe Testament en de Koran, lesboeken in verplicht eigen gelijk én aanklachten tegen wie anders waagt te denken. Religieuze onverdraagzaamheid heet dat.

Katholieken tegen protestanten, sjiieten tegen soennieten, christenen tegen moslims, christenen tegen joden, joden tegen moslims en omgekeerd, moslims tegen hindoes. Oók hindoes en boeddhisten kunnen er ondanks hun sluwe maskerade van geweldloosheid wat van. De wereld is een groot religieus kruitvat.

Ik gun iedereen zijn eigen gekte, laat duizend bloemen bloeien, maar dan in het wild, als veldbloemen, niet in apartheid verzameld en opgekweekt, en alsjeblijft zonder gebruik van bestrijdingsmiddelen. Want aan dat vernietigingswapen gaan we uiteindelijk allemaal dood.

Zo kom ik toch weer uit bij onze vrienden van de Kerk van het Vliegend Spaghettimonster. Een geloof dat niet aanzet tot geweld en dat mensen werkelijk gelukkig maakt, zo schijnt het. Ik zou zeggen: probeer het eens. Trek een piratenpak aan en stop uw hoofd in een vergiet. Spoel vervolgens met lauw water zodat alle religieuze afvalstoffen worden afgedreven en de geest wordt gereinigd. De Spaghetti-mens is écht vrij van religieuze plichten of beperkingen. Het enige dogma dat wordt aangehangen is de afwijzing van iedere vorm van dogmatisme. En o ja, de hemel is niet volgestouwd met heilige snijbonen of maagden, de hemel is een biervulkaan!

Uw vriend, Peter Lenssen

Bron: *Buiten de orde*, augustus 2019